

⁴ Αδελφοί, όταν ο Χριστός φανερωθῆ, ἡ ζωὴ ὑμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. ⁵ Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν ἣτις ἐστὶν εἰδωλολατρία, ⁶ δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας, ⁷ ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζήτε ἐν αὐτοῖς· ⁸ νυνὶ δὲ ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργὴν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν· ⁹ μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους, ἀπεκδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ ¹⁰ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν, ¹¹ ὅπου οὐκ ἐνὶ Ἑλλήνι καὶ Ἰουδαίῳ, περιτομῇ καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δούλος, ἐλεύθερος, ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Αδελφοί, όταν ο Χριστός, που είναι η αληθινή ζωή μας, φανερωθεί, τότε κι εσεῖς θα φανερωθεῖτε μαζί του δοξασμένοι στην παρουσία του. Απονεκρώστε, λοιπόν, ὅτι σας συνδέει με το αμαρτωλό παρελθόν: Την πορνεία, την ηθική ακαθαρσία, το πάθος, την κακή επιθυμία και την πλεονεξία, που είναι εἰδωλολατρία. Για ὅλα αυτά θα πέσει η οργή του Θεοῦ πάνω σ' εκείνους που δεν θέλουν να πιστέψουν. Σ' αυτούς ανήκατε ἄλλοτε κι εσεῖς, όταν αυτά τα πάθη δυνάστευαν τη ζωή σας. Τώρα ὅμως πετάξτε τα ὅλα αυτά ἀπὸ πάνω σας: Την οργή, τον θυμό, την πονηρία, την κακολογία και την αἰσχρολογία. Μὴ λέτε ψέματα ο ἕνας στον ἄλλο, ἀφοῦ βγάλατε ἀπὸ πάνω σας τον παλιό αμαρτωλό εαυτό σας με τις συνήθειές του. Τώρα πια ἔχετε ντυθεῖ τον καινούργιο ἄνθρωπο, που ανανεώνεται συνεχῶς σύμφωνα με την εικόνα του δημιουργοῦ του, ὥστε με τη νέα ζωή του να φτάσει στην τέλεια γνώση του Θεοῦ. Σ' αὐτή τη νέα κατάσταση δεν υπάρχουν πια εθνικοί και Ἰουδαῖοι, περιτμημένοι κι ἀπερίτμητοι, βάρβαροι, Σκύθες, δούλοι, ἐλεύθεροι, του Χριστοῦ εἶναι ὅλα και ο Χριστός τα διέπει ὅλα.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΑΙΤΩΛΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Κυριακὴ 1Α' Λουκῆ (Ἡ παραβολὴ τοῦ μεγάλου δείπνου) - Τῶν ἁγίων προπατόρων

Ἅγιοι Ευστράτιος, Αυξέντιος, Ευγένιος, Μαρδάριος και Ορέστης

«Τα πάθη δεν μπορούν να κυριαρχήσουν πάνω μας, αν εμεῖς τους αντισταθούμε και επικαλεστούμε ἐναντίον τους τη βοήθεια του Θεοῦ. Ἐνῶ ο εγωισμὸς μας και η υπερηφάνεια μας ἐνισχύουν τα πάθη και τους ἐπιτρέπουν να μας νικήσουν.

Εμεῖς οἱ ταλαίπωροι ἀγαπούμε τα πάθη μας, τα σεβόμαστε. Και ποια ἀνταμοιβή μας προσφέρουν αυτά; Το μαρτύριο της συνείδησης και την ἐξάντληση της ψυχῆς.»

Ὅσιος Μακάριος

¹⁶ Είπεν ο Κύριος την παραβολή ταύτην· Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ ἐκάλεσε πολλούς· ¹⁷ καὶ ἀπέστειλε τὸν δούλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δεῖπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις· ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη ἔτοιμά ἐστι πάντα. ¹⁸ καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι πάντες, ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελεθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. ¹⁹ καὶ ἕτερος εἶπε· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον. ²⁰ καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν. ²¹ καὶ παραγενόμενος ὁ δούλος ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα. τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς εἰσάγαγε ὧδε. ²² καὶ εἶπεν ὁ δούλος· κύριε, γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τόπος ἐστί. ²³ καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δούλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου. ²⁴ λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεται μου τοῦ δεῖπνου. .

« Αν ὅλα εξαρτώνται ἀπὸ τὴ συνήθεια, τότε οπωσδήποτε καὶ τα καλά. Καὶ ἡ καλὴ συνήθεια ἔχει περισσότερὴ δύναμη, διότι δέχεται τὴν ἰσχυρὴ συμπαράσταση τοῦ Θεοῦ.»

Ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος

«Το εὐαγγέλιο εἶναι αρκετὰ σαφές – αὐτοὶ που ἀγαποῦν τὸν Θεὸ εἶναι οἱ ἅγιοι καὶ οἱ ἀμαρτωλοί. Οἱ «θρησκευόμενοι» ἄνθρωποι δὲν τὸν ἀγαποῦν καὶ ὅποτε μποροῦν, τὸν σταυρώνουν.»

π. Ἀλέξανδρος Σμέμαν

Εἶπε ὁ Κύριος αὐτὴ τὴν παραβολή· «Ἐνας ἄνθρωπος ετοίμασε μεγάλο δεῖπνο καὶ κάλεσε πολλούς. Ὄταν ἦρθε ἡ ὥρα τοῦ δεῖπνου, ἔστειλε τὸν δούλο του νὰ πει στους καλεσμένους: “ἐλάτε, ὅλα εἶναι πια ἔτοιμα”. Τότε ἀρχισαν, ὁ ἓνας μετὰ τὸν ἄλλο, νὰ βρίσκουν δικαιολογίες: Ὁ πρῶτος τοῦ εἶπε: “ἔχω ἀγοράσει ἓνα χωράφι καὶ πρέπει νὰ πάω νὰ το δῶ, σε παρακαλῶ, θεώρησε με δικαιολογημένον”. Ἄλλος τοῦ εἶπε: “ἔχω ἀγοράσει πέντε ζευγάρια βόδια καὶ πάω νὰ τα δοκιμάσω, σε παρακαλῶ, δικαιολόγησε με”. Κι ἓνας ἄλλος τοῦ εἶπε: “εἶμαι νιόπαντρος καὶ γι’ αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ ἐρθῶ”. Γύρισε ὁ δούλος ἐκεῖνος καὶ τα εἶπε αὐτὰ στὸν κύριο του. Τότε ὁ οἰκοδεσπότης ὀργισμένος εἶπε στὸν δούλο του: “πήγαινε γρήγορα στὶς πλατείες καὶ στὸς δρόμους τῆς πόλης καὶ φέρε μέσα τοὺς φτωχοὺς, τοὺς ἀνάπηρους, τοὺς κουτσούς καὶ τοὺς τυφλοὺς”. Ὄταν γύρισε ὁ δούλος τοῦ εἶπε: “κύριε, αὐτὸ που πρόσταξες ἐγίνε καὶ ὑπάρχει ἀκόμη χῶρος”. Εἶπε πάλι ὁ κύριος στὸν δούλο: “πήγαινε ἐξῶ ἀπὸ τὴν πόλη στὸς δρόμους καὶ στα μονοπάτια κι ἀνάγκασε τοὺς νὰ ἐρθοῦν, γιὰ νὰ γεμίσει τὸ σπῆτι μου, γιὰτὶ σας βεβαιώνω πως κανένας ἀπὸ κείνους που κάλεσα δὲν θὰ γευτεῖ τὸ δεῖπνο μου”. Γιατὶ πολλοὶ εἶναι οἱ καλεσμένοι, λίγοι ὅμως οἱ ἐκλεκτοί».

«Ὁ ἄνθρωπος που βγάζει ἀπὸ τὴ ζωὴ του τὸ Θεό, εὐκόλα καταντᾶει νὰ ψάχνει γιὰ παρηγοριά καὶ ἱκανοποίηση σὲ κάποια ὑποκατάστατα τῆς ἀληθινῆς πίστεως. Πελαγωμένοι σήμερα οἱ ἄνθρωποι στα ἀδιέξοδα καὶ στα προβλήματα τοὺς, εὐκόλα παγιδεύονται στὶς σκοτεινὲς παγίδες τοῦ πονηροῦ, τοῦ ἐχθροῦ τῆς σωτηρίας μας. Καὶ ἀντὶ νὰ βροῦν λύτρωση, πέφτουν σὲ χειρότερο μπλέξιμο καὶ σὲ μεγαλύτερη ταλαιπωρία.»

Γέροντας Γαβριὴλ Διονυσιάτης